

ELIN OCH HERREMANNEN

Ej fort D-dur

Skillingtryck 1895

D A7 D A7
 En her-re-man, så stolt och bäld, han äg-de tun-nor
 D D A7
 guld och fle-ra hem-man i sitt våld, fick
 D A7 D G
 se en flic-ka huld bland par-kens stam-mar
 D A A D
 en-sam gå. Han ta-lä-de till hen-ne så:

"Mitt vackra barn, vad heter du?
 Säg mig ditt ljuva namn
 och sätt dig vid min sida nu
 i skogens blomsterfamn!
 Vi vilja språkas vid en stund
 förtroligt här i enslig lund."

"Bedraga vill jag icke dig.
 Tro, vad jag säger nu!
 Till slottet skall du följa mig
 och bliva där min fru;
 av pärlor, silver skall du få
 långt mera, än du kan förstå."

"Mitt namn är Elin. Men jag får
 ej längre dröja här.
 ty dagens sol snart nedergår,
 och jag skall plocka bär
 i korgen, som jag har åt mor,
 hon väntande i hyddan bor."

"Nej, nej, mig lockar ingenting.
 Av silver nog jag har,
 ty vet, att en förlovningsring
 jag fick sen några dar
 av Gustaf, som jag älskar ömt,
 och den har jag vid hjärtat gömt."

"Ack Elin! Ingen flicka söt
 och skön som du jag sett.
 Kom vila i mitt öppna sköt!
 Jag beder blott om ett:
 Giv mig en enda liten kyss!
 Var icke rädd, ej någon lyss!"

"Hör, Elin! Gustaf fattig är,
 ett torp jag honom skänkt.
 Men heligt inför gud jag svär:
 Du har min ära kränkt,
 och torpet tager jag igen.
 Lev sen i sorgen med din vän!"

"Nej, nej, jag lovat har vid gud
 att ingen kyss ge bort
 förrän den dag, jag skall stå brud,
 ack, det blir inom kort!
 Och då skall Gustaf hava den,
 från barndomen han är min vän."

"Gör, som du vill! Jag lever säll,
 om än bland snö och is,
 i ödemarken, i ett tjäll
 jag leta skall min spis,
 blott jag vid Gustafs sida får
 framleva mina levnadsår."

"Vad du är barnslig, blyg och from,
 som sådant pjollra kan!
 Din Gustaf vet ju ej därom,
 ej heller någon ann'.
 Du skall få penningar, se här!
 Låt mig nu få, vad jag begär!"

"Ej hjälper smicker eller hot,
 men vet i alla fall,
 att, om det också sker med knot,
 en kyss jag taga skall
 och till mitt hjärta trycka dig,
 förrän du slipper ifrån mig."

"O nej, o nej, jag är ej fal
 för penningar och guld,
 de hjälpa ej för samvetskval,
 för spe och evig skuld;
 ett fredat bröst är mera värt,
 har jag i katekesen lärt."

"Jo pyttсан!" med en sidoblick,
 gav Elin skälmskt till svar
 och kastade sin korg och gick.
 Med den stod herren kvar
 och suckade: "En narr är den,
 som gäckar kvinnotroheten!"

Pehr Thomasson